

"Elk weet, waar 't Almensch Kerkje staat en kent de laan die derwaarts gaat..."

In het dorp van Tante Na en de bolussen werd in 1965 Hotel Ovink rigoureuus verbouwd. Het nostalgische kruidenierswinkeltje met zijn suikerton en oude gruttersbakken verdween en werd hotelingang met tevens een slijterijhoek. Het restaurant kwam op de plaats van de oude serre, de keuken was al vernieuwd en de deel en de stallen veranderden in huiskamer en drie hotelkamers.

Toen in die zomer Dick weer bijna dagelijks de vraag kreeg van gasten in de theetuin (en dat gebeurt tot op heden nog vaak!) : "Ik zit hier in Almen en zie een kerk, is dat nou de kerk uit het gedicht van Staring over De Hoofdige Boer... Ik weet waar Almens kerkje staat?" Toen kwam Dick op het idee ons hotel De Hoofdige Boer te noemen. Wij vroegen om toestemming aan Mr. A.Staring op de Wildenborch, die niet alleen enthousiast was over het idee, maar ook de opening op 25 oktober in dat jaar verrichtte en daarbij Ovink omdoopte in "De Hoofdige Boer".

Dat die naam goedgekozen was bleek al gauw... Almen werd het dorp van de Hoofdige boer en ons logo zagen we binnen de kortste keren als visitekaartje van Almen ook door anderen gebruikt worden.

Als we nu de gastenboeken uit die tijd napluizen, komen er veel herinneringen boven aan fijne en soms ook bijzondere gasten. Namen van bijv. Ida M.Gerhardt die samen met Marie v.d.Zeyden 's zomers in Almen vertoefde voordat ze in Eefde gingen wonen, G.K.van 't Reve, Nel Benschop, Mgr.Bomers, Mevr.Vuerhardt "Lieve Lita" van de Libelle. En later Majoor Bosshardt die tot op heden nog graag in Almen een paar dagen rust zoekt... In het restaurant en in de theetuin kwamen en komen ook regelmatig bekende Nederlanders, waarvan we hier alleen prinses Juliana zullen noemen.

Na een paar jaar kochten we de smederij van Jan Rouwenhorst, welke in 1971 tot feestzaal werd verbouwd. Middels een wedstrijd zorgden Almenaren voor de toepasselijke namen Grote Keuken en Achterhuus. De smederij zelf werd woning voor Opa en Oma Holtslag, die zo van dichtbij het wel en wee van de zaak konden volgen. In die tijd begonnen we met de zomerexposities van "kunstwerken" van Almense "kunstenaars", nadat Jan Warnaar, de pottenbakker uit Warnsveld in de oude smederij met zijn eerste expositie heel veel succes had geboekt, alles verkocht!

Achttien jaar lang hebben we die exposities samen met de exposanten georganiseerd en veel Almenaren, maar ook belangstellenden uit de regio kwamen ieder jaar kijken en ook kopen... Het gebeurde dat we in een week meer dan 900 bezoekers kregen. Over die exposities en de vele aquarellen, tekeningen, naaldkunstwerken, sieraden, keramische voorwerpen die menig Almens interieur nu sieren, zullen we nog graag eens meer vertellen. We willen nu alleen nog even vertellen dat Henk Wolvers, die ook zijn eerste expositie in Het Achterhuus hield, intussen een tot ver over onze landsgrenzen beroemd kunstenaar is.

We kregen het steeds drukker. Al gauw werd duidelijk dat de hotelgast meer comfort wenste. Eerst hebben we toen een prachtplan voor een appartementencomplex laten uitwerken, maar dat bleek financieel niet haalbaar. Daarna zijn de bestaande hotelkamers verbouwd en het hotel uitgebreid van 10 tot 25 kamers. Alle kamers met een eigen badkamer met toilet, bad en/of douche. Brandtrappen, vluchtwegen, alles aangepast aan de wettelijke eisen, waarvoor ook beneden weer het nodige aangepast moest worden.

In 1976 werd het vernieuwde hotel heropend. Al ging de economische recessie ook Almen niet voorbij; door hard werken zijn we die eerste moeilijke jaren goed doorgekomen.

Bij de toenemende drukte groeide ook het aantal medewerkers. Als leerbedrijf van het Onderwijscentrum Horeca kregen we ieder jaar leerlingen, die na een jaar weer moesten wisselen van bedrijf. Maar de fijne sfeer en hechte band ontstond door de nauwe samenwerking met de vaste medewerkers, de "blijvers".

De toenmalige jaarlijkse Sinterklaasavonden waren in mijn ogen kostbare hoogtepunten. Naast het werken onder hoogspanning werd er ook veel gelachen, denkend aan de vele late avonden met cursisten van Ahold. Door de verbouwing waren we namelijk als vanzelf op de conferentiemarkt terechtgekomen. Naast de toeristische hotelgasten een welkome aanvulling, met name in de stillere winterperiode.

De werkdruk werd steeds groter, administratie en organisatie begonnen meer tijd te vergen en de daarbij toenemende rugklachten, maakten dat ik mijn geliefde keukenwerk uit handen moest geven aan een chef-kok. Na wat zoeken werd dat Zweitze de Vegt die nu al jarenlang en met groot succes het "gezicht" van de keuken van De Hoofdige Boer bepaalt met een team vaste koks, waarvan Johanna Roorda-Boesveld, al sinds 1967 onze "rechterhand" in de keuken, in het jaar 2000 afscheid wil nemen.

In 1990 was het "Achterhuus" aan een grondige renovatie toe, een nieuwe entree, nieuwe toiletten incl. een invalidentoilet en een totaal nieuw interieur. Omdat met name voor gasten uit het westen van het land de naam Achterhuus vreemd klonk, kozen we in het Staring-herdenkingsjaar voor de nieuwe namen Staringkamer en Staringzaal.

Met de speciale Staringexpositie "Ode aan Staring", de twee geslaagde Staringavonden, de bustocht speciaal voor Almenaren en het boekje met Staring's gedichten, hebben wij in nauwe samenwerking met het Staringinstituut, de heer Schut uit Gorssel en anderen, ons steentje bijgedragen aan die herdenking.

Al vanaf de start van de actie Wild eten in de Achterhoek hebben we daaraan meegedaan, een goede actie waardoor het contact met collega's in de regio ook nog eens versterkt wordt. Ook de landelijke actie "Europa aan tafel" werd bij ons een groot succes... iedere maand specialiteiten uit een van de 12 lidstaten.

Natuurlijk was het niet altijd rozengeur en maneschijn, zowel privé als zakelijk niet en ook met sommige personeelsleden verliep niet alles even gladjes... onbegrip en ergernis over tegenwerking van bepaalde "clubjes"... och, het hoorde er allemaal bij.

Heel even waren wij en met ons veel Almenaren in onzekerheid over het voortbestaan van het hotel - de geruchtenstroom daarover heeft ons gelukkig niet altijd bereikt.

Onze kinderen Dirk en Janneke hebben toen de schouders eronder gezet en ons en de zaak door die nare periode heen geholpen. Waarbij we in één adem ook onze medewerkers, vele Almenaren en andere gasten willen bedanken voor hun steun en trouw aan ons en aan De Hoofdige Boer.

En nu staan Dirk en Estelle al weer twee jaar aan het roer en De Hoofdige Boer bloeit als weleer.

En zo herhaalt de geschiedenis zich... nu volgen wij als Oma en Opa hun wel en wee van dichtbij!

En zo gaan we in Almen het jaar tweeduizend tegemoet met een moderne Hoofdige Boer die, met behoud van het goede oude, vernieuwingen niet uit de weg gaat, een prachtig gerestaureerde kerk,

een "gezonde" Julianaschool, nieuwe bedrijvigheid in hartje Almen in de supermarkt en op de plaats van de toch wel lelijke restanten van de oude melkfabriek en wie weet wat er nog meer komt...

En dan niet te vergeten ons unieke zwembad, de vele bloeiende verenigingen... , de bedrijvigheid aan de Scheggertdijk, de mooie campings... nog blije boeren die door het roer om te gooien ook positief de toekomst tegemoet gaan, nog ettelijke vrije ondernemers, een prachtige voorziening voor onze oudere inwoners in De Linde, een dorp als geen ander door prachtig natuurschoon omringd en de dreiging van een nieuwe, veel moois verstorende spoorlijn kan vergeten, en nieuwe bewoners (ook uit het Westen!) krijgt die, op een enkeling na misschien, alleen maar hun best doen echte Almenaren te worden en erbij willen horen. En al heb ik nu misschien nog wat vergeten te noemen...Bij ons in Almen is het goed.

Dick en Willy Holtslag